

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobkyně: **Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola**
IČ 252 14 144, sídlem Tylova 988/18, 301 00 Plzeň
zastoupená advokátem Mgr. et. Mgr. Michalem Bouškou
sídlím Teplého 2789, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlím Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č. j. 12321/19/5000-10480-710970,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí

žalovaného, kterým bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „*daňový řád*“) zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 25. 6. 2018, č. j. 1405233/18/2300-31472-401943 – platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 1.366.752 Kč a proti rozhodnutí ze dne 25. 6. 2018, č. j. 1405234/18/2300-31472-401943 – platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 7.744.926 Kč.

II.

Žaloba

2. V podané žalobě byla žalobkyně předně přesvědčena, že jí podané odvolání nebylo řádně vypořádáno a že právní názor žalovaného je nesprávný. S ohledem na to namítala následující.
3. Významná okolnost, kterou ani žalovaný podle žalobkyně řádně nezohlednil, spočívá v tom, že konečným příjemcem dotace byli jednotliví partneři a nikoli žalobkyně. I žalovaný v odst. 21 citovaného rozhodnutí předpokládá, že cílem odvodové povinnosti je vrátit do veřejných rozpočtů finanční prostředky využité v rozporu s dotačními podmínkami. Mají-li být určité již využitě finanční prostředky vráceny, pak logicky tím, kdo je využil, resp. kdo z nich získal dotačními podmínkami předpokládaný přínos. Vrchnostenské postavení orgánů finanční správy umožňuje podstatně snadnější inkasování odvodu od konečného a skutečného příjemce dotace po jeho přímém vyměření partnerským školám. Nyní zvolený postup vede toliko k tomu, že žalobkyně, bez jakkoli nadřazené pozice vůči partnerským školám, bude ve výsledku nucena v případě nedobrovolné úhrady ze strany partnerských škol volit dle všeho cestu soudního řízení, což jistě není žádoucí a z hlediska dosažení nápravy vzniklého stavu efektivní.
4. Z hlediska faktického lze podle žalobkyně ve stručnosti dále rekapitulovat, že tato byla příjemcem dotace dle rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 12/51/1.3/2014 na projekt „*Využíváme ICT ve výuce*“, reg. č. CZ.1.07/1.3.00/51.0012, a v té souvislosti uzavřela s partnerskými školami smlouvy o partnerství s finančním příspěvkem. Tyto školy, jako zcela samostatné, na žalobkyni nezávislé právnické osoby, poté byly konečným příjemcem podstatné části dotace. Žalovaný sice následoval stanovisko prvostupňového orgánu, že kontrola může být prováděna toliko u žalobkyně, ale toto své konstatování neopírá o žádné ustanovení právních předpisů. Stěžejní fakt, že finanční prostředky nečerpala žalobkyně, ale od ní odlišné právnické osoby, které jako jediné mohou tyto prostředky případně vrátit, zůstává zcela opomenut. Pokud tedy orgány finanční správy neprovedly plnohodnotnou kontrolu též u jednotlivých partnerů, coby reálných příjemců dotace, u nichž mohly zjistit veškeré rozhodné skutečnosti o průběhu výběrových řízení, vč. údajného zapojení V. P. a L. S. (viz dále), jsou kontrolní zjištění naprosto nedostatečná. Rozhodnutí o poskytnutí dotace je přitom jednoznačně postaveno tak, že fakticky zavazuje veškeré partnery k plnění dotačních pravidel, jejichž dodržování jsou orgány finanční správy bezesporu příslušné kontrolovat. S ohledem na povahu práv a povinností sjednávaných ve smlouvě o partnerství, jejíž podoba byla přímo dána závazným vzorem zpracovaným poskytovatelem dotace, a která řeší způsob a pravidla čerpání dotace, a to v přímé vazbě na správní rozhodnutí poskytovatele dotace, je namístě dospět k závěru, že dané smlouvy mají daleko spíše povahu smlouvy veřejnoprávní. Pro povahu smlouvy není rozhodující její formální označení, ale vymezení práv a povinností. Žalobkyně upozorňovala na skutečnost, že opak – závěr o soukromoprávní povaze smlouvy –

uváděný žalovaným není nikterak zdůvodněn.

5. Výsledkem podkladové daňové kontroly bylo zjištění rozčleněné celkem do 35 bodů na základě podnětů od poskytovatele dotace a hlášení nesrovnalostí. V zásadě veškeré body (vyjma bodů č. 1, 3, 4, k nimž žalobkyně nemá ani nadále dalších vyjádření) se shodně týkají výběrových řízení na nákup tabletů v rámci projektu či jejich přímého nákupu. Výhrady orgánů finanční správy směřují k údajnému nesprávnému určení předpokládané hodnoty zakázky a střetu zájmů. S ani jednou výhradou žalobkyně ani nadále nemůže v nejmenším souhlasit, a to z následujících důvodů.
6. Finanční úřad i žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobkyni vytýkají, že v uskutečněných výběrových řízeních a dále při přímém nákupu byla nesprávně stanovena předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Konkrétně mělo pochybení spočívat ve stanovení předpokládané (přitom nejvýše možné) hodnoty jednoho tabletu na částku 15.000,- Kč bez DPH, ačkoli se dle dotačních pravidel mělo jednat o částku 15.000,- Kč včetně DPH. Tohoto pochybení pak měl údajně využít posléze vítězný dodavatel. V žalobkyní připraveném výběrovém řízení se toto pochybení nevyskytuje. Zadávací dokumentace (datovaná dnem 11. 11. 2014 a doložená v rámci daňové kontroly) výslovně počítá s tím, že cena za jeden tablet nesmí přesahovat částku 15.000,- Kč vč. DPH. Tomuto faktu se oba dodavatelé, kteří předložili nabídku do tohoto výběrového řízení, přizpůsobili. Jedním z nich byla též společnost IT služby školám s.r.o., která tak i pro další své nabídky mohla logicky vycházet z výběrového řízení uspořádaného žalobkyní. Tento fakt nebyl brán v rámci daňové kontroly vůbec v potaz. Totéž platí i v tom ohledu, že informace o maximální možné částce za jeden tablet byla po celou dobu veřejně dostupná v dokumentech k výzvě poskytovatele dotace, do které byl úspěšně podán shora uvedený projekt žalobkyně. Nelze považovat za nic překvapivého, pokud se obchodní společnost, která se již dle svého názvu pohybuje na trhu s informačními technologiemi pro školy, seznámí se všemi relevantními dokumenty (vč. dotačních pravidel) a pokud tomu přizpůsobí svou cenovou politiku ve výběrových řízeních tak, aby neriskovala vyřazení nabídky. Jestliže tedy také žalovaný vychází z okolnosti, že vítězný dodavatel věděl o skutečné požadované ceně tabletů, pak za tím není nejmenší důvod spatřovat jakési personální propojení. Daleko spíše lze přístup daného dodavatele považovat za výraz profesionality a snahy o podání kvalitní nabídky zpracované na základě všech veřejně dostupných informací. Pochybení těch partnerů, kteří uváděli předpokládanou hodnotu zakázky tak, že výsledkem byla částka 15.000,- Kč bez DPH, nelze v žádném případě spojovat se žalobkyní či realizačním týmem projektu. Ten učinil nejen to, co bylo jeho povinností, ale také to, co bylo v jeho možnostech, aby partneři byli informováni o správné maximální částce, tj. 15.000,- Kč vč. DPH za 1 ks tabletu.
7. Přílohou každé smlouvy o partnerství s finančním příspěvkem byl dokument označený jako „*Rozpočet projektu a finanční podíl Partnera*“. V tomto dokumentu bylo v řádku řešícím koupi tabletů pro každého partnera uvedeno, kolik ks tabletů bude pořizováno, jaká je jejich jednotková cena a jaké jsou celkové náklady, tj. způsobilé výdaje. Již z rozpočtu muselo být každému partnerovi zřejmé, jaká nejvyšší možná částka mu bude při koupi 1 ks tabletu vyplacena v rámci projektu a jeho pravidel. Vše přitom bylo nastaveno jednoznačně tak, že koupe tabletů bude kryta z dotačních prostředků a že žádný partner nebude ničeho doplácet. Kromě rozpočtu byla maximální možná částka (15.000,- Kč vč. DPH) součástí dotačních pravidel, která měli všichni partneři k dispozici a k jejichž dodržování se též zavázali. Ještě podstatnější však je, že žalobkyně v rámci klíčové aktivity projektu č. 1 řádně zpracovala jako součást školení ředitelů partnerských škol modul

zadávání veřejných zakázek. V připravené prezentaci je poté také výslovně uvedeno, že maximální částka za tablet činí 15.000,- Kč vč. DPH. Tato informace byla dokonce poskytovatelem dotace začleněna do rubriky často kladených otázek. V souhrnu uvedeno, výhrady žalovaného k okolnostem výběrových řízení/přímých nákupů se v žádném svém smyslu netýkají žalobkyně. Ta splnila veškeré své povinnosti, a to vůči poskytovateli dotaci i vůči jednotlivým partnerům. Dovožovat, že daná chyba má svůj původ v údajném personálním propojení, je ze shora uvedených důvodů také mylné. Je totiž absurdní, pokud výhodou má být dispozice s informací, která je všeobecně známá.

8. Žalobkyně rovněž odmítala závěr, že v rámci výběrových řízení a při přímém zadávání došlo ke střetu zájmů. Ten měl spočívat v tom, že zaměstnanci žalobkyně, V. P. (finanční manažerka projektu) a L. S. (lektor projektu), byli členy orgánů obchodní společnosti – právnické osoby, která byla společníkem úspěšného dodavatele (společnosti IT služby školám s.r.o.). V této záležitosti je nutné se držet pravidel, jak byla stanovena v Příručce pro příjemce podpory z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, verze 8, platnost od 1. 1. 2014 a jejichž porušení bylo žalobkyni vytýkáno. Ihned v úvodu je třeba zdůraznit, že dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, která navazuje též na rozhodnutí Ústavního soudu, je povinností poskytovatele dotace řádně určit veškerá dotační pravidla. V této souvislosti žalobkyně poukazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Afs 142/2016-32. Se žádnou z dotačních podmínek tedy nelze mj. pracovat tak, že z ní budou dovozeny další povinnosti přesahující rámec toho, jak jsou v Příručce pro příjemce vyjádřeny. Jakési další obecné požadavky poskytovatele dotace ohledně nestrannosti, které nejsou součástí dotačních podmínek, pak jsou pro řešenou věc zcela irelevantní. Lze též v obecnosti zdůraznit, že mezi samostatnými partnery jako zadavateli a vybranými uchazeči žádná vazba nikdy neexistovala. Jakékoli jiné vazby, jak je volně dovozuje též žalovaný, nelze považovat za rozhodující. Orgány finanční správy vycházely ze stanoviska specialisty oddělení 5201 (v rámci Ministerstva financí, auditního orgánu), které je založeno ve spisu. Z tohoto stanoviska jasně plyne, že k porušení pravidla, které tu mělo být ve hře, dle jeho znění uvedeného v příručce nedošlo. Jedinou cestou, jak dojít k možnosti sankcionovat žalobkyni, tak bylo použití (dle názoru obsaženého v daném stanovisku) extenzivního výkladu. Daleko spíše se však jednalo o doplnění dalšího pravidla za pomoci analogie tak, aby byla vyplněna možná mezera v pravidlech, a to těch pravidlech, která stanovil sám poskytovatel dotace, nikoli samozřejmě žalobkyně jako příjemce dotace.
9. Netřeba zdůrazňovat, že takovýto výklad pravidel, na základě něhož je žalobkyně sankcionována povinností odvést platebními výměry určenou částku ve výši cca 9 mil. Kč, je v materiálním právním státě naprosto nepřipustný. V těchto dimenzích přitom žalobkyně, které rozhodně nelze vyčítat to, že by si nebyla vědoma odpovědnosti za plnění svých povinností, vůbec neuvažovala, neboť dle jí dostupných informací neměla nejmenší důvod se domnívat, že tu dochází k jakémukoli střetu zájmů. Již proto je též postup žalovaného stěžejí přijatelný.
10. Dále lze podle žalobkyně znovu přímo konfrontovat dotační pravidla se skutkovým stavem nynější kauzy, a to v následujícím rozsahu: V kapitole 7. Příručky pro příjemce se uvádí, že: *„Dodavatelem (dodávek, služeb a stavebních prací) v rámci projektu nemůže být: fyzická osoba, která má uzavřen pracovně-právní vztah s příjemcem/partnerem a výdaje na ni jsou financovány z rozpočtu projektu; právnická osoba, jejíž zaměstnanec přímo podílející se na předmětné dodávce, člen statutárního orgánu nebo společník/akcionář má uzavřen pracovně-právní vztah s příjemcem/partnerem, a výdaje na něj jsou financovány z rozpočtu projektu.“*

Dodavatelem byla v řešené věci nejčastěji společnost IT služby školám s.r.o., tedy obchodní korporace – právnická osoba. Uvedený zákaz dopadá na případy, kdy by zaměstnancem žalobkyně či jeho partnera byla osoba, která je zároveň a) zaměstnancem společnosti IT služby školám s.r.o. s přímým podílem na přípravě či realizaci dodávky, b) členem statutárního orgánu této společnosti či c) společníkem této společnosti. V. P. ani L. S. nebyli a) zaměstnancem společnosti IT služby školám s.r.o. s přímým (ani jakýmkoli jiným) podílem na přípravě či realizaci dodávky, b) členem statutárního orgánu této společnosti ani c) jejím společníkem. V tomto smyslu tedy nemohlo dojít k porušení dotačních pravidel. Ta neposkytují, jak již uvedeno výše, ani žádnou možnost pro jakési extenzivní, ale spíše analogické dovozování zprostředkovaného vztahu daných osob k dodavateli přes další právnické osoby. Je to ostatně logické, neboť dané pravidlo zřetelně míří na přímou (opravdu reálnou) možnost ovlivňování, nikoli jen jakousi virtuální variantu bez skutečného základu.

11. *Zadruhé v podkapitole 7.4.7 Příručky pro příjemce se uvádí, že: „Zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s uchazečem: pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel zaměstnanec zadavatele, člen statutárního orgánu zadavatele, statutární orgán, člen správní či dozorčí rady zadavatele, člen realizačního týmu projektu či osoba, která se na základě smluvního vztahu podílela na přípravě nebo zadání předmětného výběrového řízení, 7; resp. s uchazečem ve sdružení, který je zaměstnancem zadavatele či členem realizačního týmu či osobou, která se na základě smluvního vztahu podílela na přípravě nebo zadání předmětného výběrového řízení, nebo; jehož subdodavatelem je zaměstnanec zadavatele, člen realizačního týmu či osoba, která se na základě smluvního vztahu podílela na přípravě nebo zadání předmětného výběrového řízení; jemuž byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek ve smyslu § 120a odst. 2) zákona č. 137/2006 Sb. a je veden v rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek. Pokud zadavatel během výběrového řízení zjistí některou z výše uvedených skutečností, je povinen vyřadit danou nabídku již v okamžiku zjištění dané skutečnosti v jakékoli fázi výběrového řízení, nejpozději však do uzavření smlouvy.“*
12. Opět je tak podle žalobkyně namístě se zabývat vztahy mezi jednotlivými subjekty, přičemž druhou, třetí ani čtvrtou odrážkou není nutné posuzovat, neb zde není ve hře žádný uchazeč ve sdružení, žádné subdodavatelské vztahy ani uložený zákaz plnění veřejných zakázek. Zadavatelem byla v řešených případech žalobkyně (příjemce dotace) či partner; uchazečem, k němuž se vztahují výhrady orgánů finanční správy, pak nejčastěji společnost IT služby školám s.r.o. Ani v napadeném rozhodnutí není skutečně vyjasněno, jaký podíl na přípravě uchazečovy nabídky snad měla mít ať již jakákoli osoba z těch, které jsou ve zde citovaném pravidle uváděny. Již shora bylo jasné popsáno, proč není důvod dovozovat, že řádné uvedení nabídkové ceny (15.000,- Kč vč. DPH) má původ v údajném personálním propojení skrze V. P. a L. S. V. P. a L. S. pak sice byli zaměstnanci žalobkyně (coby zadavatele) a členy realizačního týmu projektu, ale na přípravě či zadávání výběrového řízení žalobkyně, které bylo z hlediska určení nabídkové ceny bez jakýchkoli vad, se nikterak nepodíleli. Vše řídil a zadával sám jednatel žalobkyně, J. K., který je též pod rozhodnými dokumenty podepsán. Jednatel žalobkyně si byl totiž vědom své odpovědnosti, a proto celé výběrové řízení procházelo přímo a bez výjimky jeho rukama. Pokud orgány finanční správy na opaku založily uložení sankce, musí jej prokázat ony, nikoli žalobkyně. Z pozice V. P. a L. S. v žádném ohledu neplynuly úkoly týkající se zadávání zakázky samotnou žalobkyní; ostatně to neplyne ani z pracovních výkazů, které orgány finanční správy jinak opakovaně zmiňují. Partneři, coby samostatné právnické osoby, pak výběrová řízení či přímé nákupy realizovali zcela samostatně, na vlastní

odpovědnost, což plyne z jejich právního postavení a existence jejich vlastních orgánů příslušných k rozhodování. Do těchto všech postupů partnerů nemohla žalobkyně nad rámec uzavření standardizované partnerské smlouvy předepsané poskytovatelem dotace nikterak vstupovat (autoritativně určovat postup ve výběrovém řízení) či dokonce činnost jednotlivých orgánů partnerů suplovat (za ně rozhodovat). Připravený modul k zadávání veřejných zakázek v tomto směru ničeho nemění, neb se jednalo toliko o projektem předpokládané a poskytovatelem dotace odsouhlasené doporučující školení zejména ohledně obsahu Příručky pro příjemce, nikoli o vlastní přípravu výběrového řízení se všemi parametry. Vlastní výběrová řízení nebyla součástí dotovaného projektu a každý z partnerů, k nimž V. P. ani L. S. neváže žádný právní vztah, je připravoval na vlastní náklady. Celkově je tedy zřejmé, že k porušení dotačních pravidel nedošlo ani v rozsahu podkapitoly 7.4.7.

13. Závěrem žalobkyně uvedla, že v podkapitole 7.5. část A Příručky pro příjemce se uvádí, že: „Zadavatel nesmí zadat zakázku dodavateli: • v případech, kdy by se na dodání zakázky podílel sám zadavatel, zaměstnanec zadavatele, člen statutárního orgánu zadavatele, statutární orgán, člen správní rady zadavatele či člen realizačního týmu projektu a to i v případech jako subdodavatel, či jako dodavatel ve sdružení; • jemuž byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek ve smyslu § 120a odst. 2) zákona č. 137/2006 Sb. a je veden v rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek [opět irelevantní, pozn. žalobkyně].“ Ani orgány finanční správy neuvádí, že by se na dodání zakázky (tj. její vlastní realizaci) měla podílet některá z osob, u nichž je to dotačními pravidly zakázáno. Ani na jejich straně tak evidentně nejsou v žádném směru dány pochybnosti, že by snad dodávku veškerých tabletů nerealizovala společnost IT služby školám s.r.o. samostatně, v rámci svých personálních a obchodních struktur, do nichž přitom žádá z osob, o kterých hovoří dotační pravidla, nemohla vstupovat. Žádné pravidlo, které je obsaženo v Příručce pro příjemce a které reguluje střet zájmů, nebylo v případě žalobkyně a jejích partnerů dotčeno, a již proto není důvod usuzovat na porušení zásady transparentnosti, rovného zacházení či zákazu diskriminace. Pokud by měla být jednotlivá pravidla pojímána tak široce, jak k nim přistupuje žalovaný, muselo by to být jasně stanoveno již v Příručce pro příjemce, za jejíž obsah odpovídá poskytovatel dotace. Výklad učiněný žalovaným v tomto smyslu daná pravidla nerespektuje. Úvahy týkající se podjatosti pak neobstojí, neboť ta se týká případů, kdy konkrétní osoba v určité věci rozhoduje, uskutečňuje výběr či se jiným kvalifikovaným způsobem účastní rozhodovacího procesu. Nic takového však V. P. ani L. S. nečinili. Podle žalobkyně nelze přijmout ani argumentaci žalovaného, který odkazuje na rozhodovací praxi ÚOHS. Ta se totiž týká zakázek zadávaných v zadávacích řízeních, která plně podléhající zákonnému režimu a která jsou vskutku vysoce formalizovaným procesem, a to na rozdíl od režimu zakázek malého rozsahu.
14. Žalobkyně žádala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný nejprve stručně shrnul průběh správního řízení.
16. Dále odkázal na právní základ případu uvedený v odstavci III na stranách 7 až 11 napadeného rozhodnutí a uvedl, že MŠMT poskytlo finanční prostředky ze státního rozpočtu formou dotace dle ustanovení § 14 rozpočtových pravidel žalobkyni. Příjemcem

těchto prostředků tedy byla z formálního i právního hlediska právě žalobkyně, přičemž v samotném rozhodnutí MŠMT je tato také výslovně označena jako jediný příjemce předmětné dotace. V daném případě tedy není pochyb, že žalobkyně je příjemcem dotace, přičemž již z logiky věci je za splnění podmínek stanovených rozhodnutím MŠMT odpovědná ona, což ostatně vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek č. j. 1 Afs 15/2012-38 ze dne 15. 8. 2012). Z části III rozhodnutí rovněž vyplývá, že finanční prostředky budou příjemci dotace poukazovány bezhotovostním bankovním převodem a také způsob jejich proplácení žalobkyni. Za žalobkyni podepsal rozhodnutí a prohlášení příjemce dotace dne 1. 11. 2014 statutární zástupce žalobkyně J. K. s tím, že se zavazuje k plnění stanovených podmínek. Žalobkyně následně uzavřela s různými školami v různých regionech (převážně základní školy) Smlouvy o partnerství. Z článku V. partnerských smluv pak plyne, že *„právně a finančně odpovědný za správné a zákonné použití finanční podpory všemi Partnery vůči poskytovateli finanční podpory, kterým je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je Příjemce“*. Ze všech výše uvedených důvodů nebyla provedena daňová kontrola u smluvních partnerů žalobkyně, ale u žalobkyně jako příjemce dotace. Také zákon o rozpočtových pravidlech upravuje v § 14 postup při poskytování prostředků ze státního rozpočtu (žalobkyně nefiguruje v odst. 2 jako možný poskytovatel, přičemž to sama ani netvrdí, není dokonce ani organizační složkou státu, ale naopak společností s ručením omezeným jako jedna z forem obchodní korporace) a definuje žadatele o dotaci, který se podpisem rozhodnutí o dotaci stává příjemcem dotace. Jednotliví smluvní partneři žalobkyně tak byli příjemci prostředků od ní, nikoli ze státního rozpočtu, a na rozhodnutí o dotaci nefigurují.

17. K právnímu charakteru Smluv o partnerství s finančním příspěvkem považoval žalovaný za nutné zdůraznit, že byly uzavřeny podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, což je uvedeno v jejich záhlaví. Jedná se tedy nepochybně o smlouvu soukromoprávní, neboť občanský zákoník je základním soukromoprávním kodexem. Naproti tomu veřejnoprávní smlouvy jsou upraveny správním řádem, a jak vyplývá z judikatury, rozhodnutí o dotaci zakládá veřejnoprávní vztah mezi poskytovatelem a příjemcem dotace.
18. Žalovaný dále pokračoval tím, že předmětem daňové kontroly bylo v případě Podnětu I celkem 20 hlášených nesrovnalostí, u Podnětu II pak dalších 15 nesrovnalostí. Žalovaný v podrobnostech odkázal na písemnost č. 19 - Výsledek kontrolního zjištění ze dne 20. 12. 2017, (na str. 54-63 - shrnutí), a dále na písemnost č. 38 - Zprávu o daňové kontrole.
19. Co se týče námitek žalobkyně ohledně jednotlivých kontrolních zjištění, žalovaný odkázal také na odůvodnění napadeného rozhodnutí. V bodu 44 napadeného rozhodnutí se vyjádřil k ceně jednotlivých tabletů ve vztahu k celkové hodnotě zakázky s tím, že vítězný dodavatel nabídl cenu 14 990 Kč včetně DPH, kdežto ve výzvách k podání nabídek jednotlivých partnerů byla uvedena cena 17 600 Kč včetně DPH. Vítězný dodavatel dle názoru žalovaného tak díky personální propojenosti věděl, že veřejně dostupná informace o ceně 15 000 Kč za tablet je včetně DPH.
20. Ke střetu zájmů žalobkyně žalovaný konstatoval, že objasnil v bodech 46 až 53 napadeného rozhodnutí svůj právní názor podpořený relevantní judikaturou, kdy za tzv. střet zájmů neboli podjatost je třeba považovat situaci, kdy *„... ač sám přímo ve věci nerozhoduje a za výsledek konečného rozhodnutí ani neodpovídá, může pro svůj poměr k věci či účastníkům být podjatou osobou,“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 103/2012-44 ze dne 4. 4. 2013). Žalovaný měl za to, že vztah naplňující znaky podjatosti

(střetu zájmů) byl v tomto případě naplněn. V. P. ani L. S. nebyli zaměstnancem dodavatele, členem jeho statutárního orgánu ani jeho společníkem, jak namítala žalobkyně, avšak byli členy statutárního či dozorčího orgánu jediného společníka dodavatele v době zadávání předmětných veřejných zakázek. Je tak zřejmé, že vztah či „poměr k věci“ mezi dodavatelem a finanční manažerkou projektu, resp. lektorem projektu byl dán. Příručka pro příjemce, na kterou žalobkyně odkazuje, je dokument závazný pro příjemce dotace, nicméně ani ten nesmí být v rozporu se základními zásadami zákona o veřejných zakázkách upravenými v jeho ustanovení § 6.

21. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

22. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný výslovně souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
23. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

24. Žaloba je nedůvodná.
25. Soud při posouzení žaloby vyšel z následující právní úpravy.
26. Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, je porušením rozpočtové kázně *neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*
27. Podle § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, platí, že *neoprávněným použitím poskytnutých peněžních prostředků je mj. jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty.*
28. Soud předesílá, že i podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je příjemce dotace povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9 Afs 113/2007 – 63, a ze dne 28. 6. 2006, č. j. 1 Afs 92/2005 – 98, publ. pod č. 1450/2008 Sb. NSS). „[P]oskytování dotací ze státního rozpočtu je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení, na rozdíl od postavení účastníka soukromoprávních vztahů tedy plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace pouze v té míře, jak stanoví zákon, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel dotace. Záleží pak na příjemci dotace, zda tyto podmínky akceptuje. Samotným smyslem aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodíní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodíní není (na rozdíl od soukromoprávních vztahů) jeho

protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 – 63, publ. pod č. 2332/2011 Sb. NSS).

29. Žalobkyně především namítala, že žalovaný se řádně nevypořádal se skutečností, že konečným a skutečným příjemcem dotace, který získal dotaci předpokládaný přínos, byli jednotliví smluvní partneři žalobkyně, a nikoli žalobkyně. Žalobkyně uvedla, že byla sice příjemcem dotace, ale v té souvislosti uzavřela s partnerskými školami smlouvy o partnerství s finančním příspěvkem. Žalobkyně dodala, že dotaci čerpaly partnerské školy a jen ty proto mohou dotaci případně vrátit. Skutková zjištění daňových orgánů jsou nedostatečná, protože neprovedly kontrolu též u partnerských škol jako reálných příjemců dotace. Podle žalobkyně mají smlouvy s partnerskými školami, jejichž podoba byla přímo dána závazným vzorem zpracovaným poskytovatelem dotace, s ohledem na přímou vazbu na správní rozhodnutí poskytovatele dotace, veřejnoprávní charakter.
30. S námitkou, že žalobkyně není povinna dotaci vracet, protože skutečným příjemcem dotace byly partnerské školy žalobkyně, se žalovaný v napadeném rozhodnutí (body 39 až 41) vypořádal tak, že rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 12/51/1.3/2014 vydané pro roky realizace projektu od 2014 do 2015 č. j. MSMT-17239/2014 ze dne 31. 10. 2014 (dále jen „*Rozhodnutí*“) určilo jako příjemce dotace v bodě I.1. žalobkyni (a nikoliv její partnery) a umožnilo žalobkyni uzavírat partnerství při realizaci projektu za podmínek uvedených v části 4 Příručky pro příjemce finanční podpory z OP VK, verze 8 (dále jen „*Příručka*“), za jejichž splnění odpovídala podle bodu 22 Rozhodnutí žalobkyně. Z článku V odst. 1 smluv o partnerství s finančním příspěvkem ze dne 1. 9. 2014 (dále jen „*Smlouvy o partnerství*“) jednoznačně vyplývalo, že za řádné a zákonné použití dotace daným partnerem je po právní a finanční stránce odpovědná vůči poskytovateli dotace výlučně žalobkyně jako příjemce dotace. Pokud žalobkyně využila možnosti spolupráce s jinými subjekty při uskutečnění projektu formou partnerství, upravila vzájemnou spolupráci s partnery ve Smlouvách o partnerství, je z těchto smluv patrný závazek žalobkyně za případné nedodržení pravidel uvedených v těchto Smlouvách, Rozhodnutí či Příručce těmito partnery, jako kdyby porušila tuto povinnost sama (viz článek V odst. 1 těchto Smluv). Kromě toho v části 7 Příručky bylo poskytovatelem dotace stanoveno, že v případě participace daného partnera na zadávacím řízení předmětné veřejné zakázky podle článku III odst. 2 Smluv o partnerství, má plnou odpovědnost za dodržení postupů pro zadávání veřejných zakázek podle Příručky příjemce dotace. Zároveň je zde prezentováno, že ***pokud nebudou tyto postupy dodrženy, dojde k porušení rozpočtové kázně a vůči příjemci bude dále postupováno dle specifikace v právním aktu***, což svědčí pro evidentní zainteresovanost žalobkyně.
31. Soud z Rozhodnutí zjistil, že v bodě I.1. byla jako příjemce dotace stanovena žalobkyně. V bodě II.1. Rozhodnutí byla žalobkyni stanovena povinnost dodržet mj. Rozhodnutí a Příručku. V bodě 22 Rozhodnutí byla žalobkyni uložena povinnost, jednak aby její vztahy s partnery odpovídaly Příručce (odst. 1), dále aby smlouvy mezi žalobkyní a partnery obsahovaly závazky partnerů stanovené v části II rozhodnutí (odst. 2) a konečně aby žalobkyně učinila veškeré kroky k navrácení prostředků užitých partnerem v rozporu se smlouvou o partnerství (odst. 3). V odst. 4 bodu 22 Rozhodnutí bylo stanoveno, že pokud žalobkyně nezaváže dle odst. 2 tohoto bodu ve smlouvě s partnery partnera povinnostmi

podle těch ustanovení části Rozhodnutí, která upravují povinnosti příjemce i partnera, a partner poruší některou takovou povinnost, odpovídá žalobkyně, jakoby porušila tuto povinnost sama.

32. V Příručce je v odst. 4.1.1 uvedeno, že partnerství je smluvním vztahem mezi dvěma nebo více subjekty, který je založen na společné odpovědnosti za realizaci projektu v průběhu celého projektového cyklu. V odst. 4.2.2 Příručky je stanoveno, že pouze subjekt, který uzavřel s poskytovatelem dotace právní akt o poskytnutí dotace, je odpovědný za řízení projektu ve vztahu k partnerům a zodpovídá za rozdělení obdržených prostředků mezi partnery na základě smluvních aktů uzavřených s těmito partnery, dále na základě schváleného rozpočtu projektu a na základě dokladovaných skutečných výdajů. V druhém odstavci čl. 4.3 Příručky je uvedeno, že Smlouvy o partnerství řeší veškeré smluvní vztahy mezi příjemcem dotace a jeho partnery včetně postavení partnerů, jejich úlohy v projektu a vymezení aktivit, odpovědnosti a úpravy vzájemných práv a povinností při realizaci projektu, přičemž Smlouva o partnerství je předkládána poskytovateli dotace před uzavřením právního aktu o poskytnutí dotace, aniž poskytovatel dotace nese odpovědnost za obsah Smlouvy o partnerství. V odst. 13.2 Příručky je uvedeno, že partnerství je vztah mezi subjekty, který je založen na společné odpovědnosti při přípravě a realizaci projektu, přičemž za účelem stanovení podílu partnerů při realizaci projektu je nezbytné uzavřít smlouvu mezi žadatelem a partnery. V čl. 7 Příručky je stanoveno, že pokud je zadavatelem zakázky partner pověřený k tomu Smlouvou o partnerství, odpovídá příjemce dotace za to, že v rámci realizace projektu nedojde k porušení postupů pro zadávání zakázek stanovených Příručkou, přičemž se doporučuje, aby si příjemce podpory smluvně zajistil i přechod odpovědnosti za provádění těchto činností v rámci partnerství a stanovil v partnerské smlouvě partnerovi povinnosti vrátit prostředky určené k plnění zakázky, pokud by se z důvodu nesprávně provedeného zadávacího či výběrového řízení staly nezpůsobilými k proplacení a že partner je povinen uhradit případné sankce uložené v souvislosti s nesprávně provedeným zadávacím řízením.
33. Z článku V odst. 1 Smluv o partnerství soud zjistil, že za správné a zákonné použití dotace všemi partnery žalobkyně byla odpovědná vůči poskytovateli dotace výlučně žalobkyně. V článku V odst. 2 Smluv o partnerství je uvedeno, že partner je povinen příjemci dotace zaplatit škodu, za niž příjemce dotace odpovídá podle předchozí věty, vzniklé příjemci v důsledku porušení povinnosti partnerem.
34. Zjištění soudu popsaná v předchozích odstavcích vedla soud k jednoznačnému závěru, že za dodržení všech podmínek poskytnuté dotace, tj. za oprávněné *použití peněžních prostředků poskytnutých na dotaci dle Rozhodnutí, byla vůči poskytovateli dotace odpovědná skutečně jen žalobkyně jako příjemce dotace, a nikoli partneři žalobkyně dle Smluv o partnerství. Tento závěr vyplývá z výše citovaných ustanovení bodů II.1. a 22 Rozhodnutí, odst. 4.2.2, čl. 7 Příručky a čl. V odst. 1 Smluv o partnerství. Proto je nedůvodnou námitka žalobkyně, že za porušení dotačních podmínek vůči poskytovateli dotace neodpovídá žalobkyně, nýbrž její smluvní partneři dle Smluv o partnerství. Skutečnost, zda třetí osoba z dotace těžila, nemá na odpovědnost žalobkyně vůči poskytovateli dotace žádný vliv. Jinými slovy, pro odpovědnost žalobkyně vůči poskytovateli dotace je právně bezvýznamné, zda dotace byla přínosem pro žalobkyni, nebo třetí osoby. Z čl. 7 Příručky jednoznačně vyplývá, že pověřila-li žalobkyně Smlouvou o partnerství k zadání veřejné zakázky, odpovídá poskytovateli dotace výlučně žalobkyně jako příjemce dotace za to, že v rámci realizace projektu nedojde k porušení stanovených postupů pro zadávání zakázek (totéž vyplývá i z článku V odst. 1 Smluv o partnerství). Vypořádání shodné odvolací námitky, jako je*

žalobní námitka, provedené žalovaným v popsanych bodech napadeného rozhodnutí soud proto aprobuje.

35. Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočka Olomouc ze dne 16. ledna 2019, č. j. 65 Af 36/2017 - 59, platí, že „Jde o vrácení prostředků do státního rozpočtu, které byly vynaloženy v rozporu se zákonem. Jeho účel je tedy kompenzační, nikoliv sankční. Krajský soud se s citovanými závěry ztotožnil a neshledal důvod se od nich odchýlit. S ohledem na shora citované rozsudky krajský soud uzavírá, že odpovědnost za porušení rozpočtové kázně je odpovědností objektivní, u které nejsou správní orgány povinny zkoumat zavinění příjemce dotace. V nyní posuzované věci tak správní orgány nepochybily, pokud se nezabývaly tím, zda žalobkyně jednala zaviněně či nikoli.“ Toto shrnutí lze učinit i ve vztahu k žalobkyni.
36. Nedůvodnou je i žalobní námitka, že skutková zjištění daňových orgánů jsou nedostatečná z důvodu neprovedení kontroly též u partnerských škol jako reálných příjemců dotace, protože žalobkyně nenamítá, jaké skutkové zjištění absentuje, resp. k jakým skutkovým zjištěním by taková kontrola mohla vést. Netvrdí-li žalobkyně, co by měly kontroly prokázat a proč by to mělo mít vliv na rozhodnutí, nelze v neprovedení předmětných kontrol spatřovat důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Pokud jde o nedůvodnost požadavku žalobkyně na provedení daňové kontroly i u jejích partnerů, soud aprobuje vypořádání této námítky ve zprávě o daňové kontrole ze dne 20. 6. 2018 na str. 54 a 55 a odkazuje na ně. Soud se dále ztotožňuje s vypořádáním této námítky v bodě 40 napadeného rozhodnutí, na nějž soud odkazuje.
37. Poslední námitkou v tomto okruhu žalobních námitek byla námitka, že Smlouvy o partnerství mají s ohledem na přímou vazbu na Rozhodnutí veřejnoprávní charakter. I tato námitka je nedůvodná, protože nevede k závěru, i kdyby byla pravdivá, že by to žalobkyni vůči poskytovateli dotace zprostilo odpovědnosti. Na místě je připomenout, že podle § 159 správního řádu je veřejnoprávní smlouvu dvoustranný nebo vícestranný úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva. S ohledem na smluvní strany Smluv o partnerství a § 162 odst. 1 správního řádu je závěr žalobkyně o veřejnoprávním charakteru Smluv o partnerství, jenž ostatně žalobkyně nijak nezduodňuje, nesprávný. Nicméně, což soud znovu zdůrazňuje, spor o právní charakter Smluv o partnerství je ve vztahu k předmětu řízení čistě akademický, tzn. bez žalobkyní tvrzeného vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí.
38. V druhém okruhu žalobních námitek žalobkyně uvedla, že pokud daňové orgány žalobkyni vytkly, že ve výběrových řízeních a při přímém nákupu byla nesprávně stanovena předpokládaná hodnota veřejné zakázky, konkrétně předpokládaná hodnota jednoho tabletu na částku 15 000 Kč bez DPH, ačkoli se dle dotačních pravidel mělo jednat o částku 15 000 Kč včetně DPH, pak v žalobkyní připraveném výběrovém řízení (zadávací dokumentace datovaná dnem 11. 11. 2014) se toto pochybení nevyskytuje. Informace o maximální ceně tabletu byla navíc veřejně dostupná v dokumentech k výzvě poskytovatele dotace, proto vědomost vítězného dodavatele o skutečné požadované ceně tabletu není důkazem o personálním propojení, ale i výraz profesionality se zohledněním všech veřejně dostupných informací. Pochybení partnerských škol, které uvedly předpokládanou chybnou hodnotu zakázky, nelze spojovat se žalobkyní. Žalobkyně zdůraznila, že partnerské školy byly o správné hodnotě veřejné zakázky vyrozuměny jak v příloze smlouvy o partnerství (*rozpočet projektu a finanční podíl partnera*), tak v dotačních pravidlech, ale i při školení ředitelů partnerských škol. Žalobkyně shrnula, že výhrady daňových orgánů k okolnostem výběrových řízení a přímých nákupů se jí netýkají, protože žádné

své povinnosti neporušila, a vyloučila personální propojení vzhledem k veřejnému charakteru předmětné informace.

39. Žalobní námitka je nedůvodná, protože namítané skutečnosti jsou ve vztahu k rozhodným skutečnostem irelevantní: Žalobkyně nespороvala závěr o tom, že partneři žalobkyně porušili závazné postupy pro zadávání zakázek nesprávným stanovením ceny tabletu, přičemž podle výše citovaného čl. 7 Příručky odpovídá žalobkyně jako příjemce dotace za to, že v rámci realizace projektu nedojde ze strany partnerů k porušení těchto postupů. Není právně významné, zda postup při zadávání zakázek porušila žalobkyně nebo její partneři, protože za všechna taková porušení odpovídá žalobkyně. Tudíž námitka žalobkyně, že pochybení partnerských škol, které uvedly předpokládanou chybnou hodnotu zakázky, nelze spojovat se žalobkyní, je nedůvodná. Bezvýznamné je i to, zda a jak byly partnerské školy o správné hodnotě veřejné zakázky vyrozuměny, rozhodné je pouze to, že partneři žalobkyně podmínky zadávacího řízení nedodrželi.
40. Poslední okruh žalobních námitek se týkal toho, že při výběrových řízeních a při přímém zadávání nedošlo ke střetu zájmů, pokud jde o zaměstnance žalobkyně V. P. (finanční manažerka projektu) a L. S. (lektor projektu), oba dále jen „Osoby“. Žalobkyně zdůraznila, že nedošlo k porušení Příručky a že je sankcionována za porušení pravidla, které nebylo předem jasně stanoveno. V daném případě nebyly předmětné osoby zaměstnanci dodavatele, ani členem jeho statutárního orgánu a ani jeho společníkem. Osoby byly sice zaměstnanci žalobkyně, ale nepodíleli se na *přípravě či zadávání výběrového řízení žalobkyně, a opak daňovými orgány prokázán nebyl. Partnerské školy realizovaly výběrová řízení či přímé nákupy nezávisle na žalobkyni*. Úvahy týkající se podjatosti nemohou obstát, protože v této věci Osoby nerozhodovaly, nevybíraly dodavatele ani se jiným kvalifikovaným způsobem neúčastnily rozhodovacího procesu.
41. Tuto námitku vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí tak, že pracovními výkazy bylo prokázáno, že se Osoby aktivně podílely na předmětných zadávacích řízeních a byly obeznámeny o probíhajících zadávacích řízeních. Osoby byly současně v rozhodné době členy statutárního a dozorčího orgánu jediného společníka vybraného dodavatele. Mezi vybraným dodavatelem a jeho jediným společníkem byl vztah ovládající a ovládané osoby a jde o společnosti jednající ve shodě. V předmětných zadávacích řízeních byly osločovány tytéž subjekty, přestože projekt byl realizován v rámci celé ČR. Tři oslovené subjekty měly v rozhodné osobě stejného jednatele, který byl následně i jednatelem vybraného dodavatele, když žalobkyně připustila, že partnerům při školení některé dodavatele nezávazně doporučila. Žalovaný argumentoval odst. 7.4.7 Příručky a § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách.
42. Ani tato námitka žalobkyně není důvodná.
43. Soud předznamenává, že podle ustálené judikatury správních soudů (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, čj. 2 Afs 142/2016 – 32) platí, že právo poskytovatele dotace vymezit podmínky jejího čerpání souvisí s povinností vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, č. j. 1 Afs 77/2010 – 81, publ. pod č. 2243/2011 Sb. NSS, či ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012 – 33). I Ústavní soud v nálezu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, uvedl, že správní orgány mají odpovědnost nejen za ochranu veřejných prostředků před případným

zneužitím dotace, nýbrž i za ochranu práv příjemce. Podmínky čerpání přidělené dotace jsou stanoveny (mimo zákonné povinnosti) buď v rozhodnutí o přidělení dotace, nebo ve smlouvě o poskytnutí dotace a v celé řadě příruček, podmínek a metodik, na které tyto právní tituly poskytnutí dotace odkazují a které tak musejí příjemci dotace při jejím čerpání dodržovat. V této souvislosti Ústavní soud připomněl zásadní důležitost ústavního principu právního státu a jednotlivých jeho aspektů, mezi které spadá i transparentnost a jasnost právních pravidel: „V demokratickém právním státu musí mít právo náležitou kvalitu formální [srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 77/06 ze dne 15. 2. 2007 (N 30/44 SbNU 349; 37/2007 Sb.), bod 45, nebo nálezy sp. zn. II. ÚS 3764/12 ze dne 13. 5. 2014 (N 91/73 SbNU 517)]. V teorii práva se v tomto kontextu mluví o tzv. formálních hodnotách práva, které sice neurčují obsah právních předpisů, mají však právu zajistit samotnou existenci a dále akceptaci a aplikovatelnost: mezi tyto hodnoty patří hodnoty řádu, předvídatelnosti, svobody od arbitrárnosti, právní rovnosti či právní jistoty (Summers, R. S. *Essays in Legal Theory*. Dordrecht - Boston - London: Kluwer Publishing, 2000, s. 30). Každá právní úprava musí vyjadřovat respekt k obecným zásadám právním (principům), jako je důvěra v právo, právní jistota a předvídatelnost právních aktů, které strukturují právní řád demokratického právního státu, resp. jsou z něj odvoditelné. Pro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné“. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2017, č. 2 Afs 142/2016 – 32, shrnul, že „Je to poskytovatel dotace, který primárně svým rozhodnutím vytváří právní rámec, v jehož mezích má příjemce dotace povinnost se pohybovat. Pokud zvolí při stanovení povinností neurčité právní pojmy, které nemají jednoznačnou zákonnou definici, musí následně unést i případné negativní důsledky vyplývající z již ustálené zásady, dle které nelze neurčitost právního pojmu v dohodě o poskytnutí prostředků klást k tíži příjemci finančních prostředků jakožto slabší strany (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007 – 68, či již zmiňovaný rozsudek č. j. 1 Afs 100/2009 – 63). Při posuzování, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, mají správní orgány povinnost si v rámci předběžné otázky učinit úsudek o jasnosti a srozumitelnosti dohody o poskytnutí příspěvku ze státního rozpočtu na daný účel (již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 77/2010 – 81).“

44. Podle odst. 7.4.7 Příručky nesměla žalobkyně ani její partneři uzavřít smlouvu s uchazečem, pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel zaměstnanec žalobkyně. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Podle odst. 7.1 Příručky jsou všichni zadavatelé, kteří provádějí zadávací/výběrové řízení na dodávky, služby či stavební práce, včetně těch, kteří nespádají pod působnost zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při uzavírání smluv, jejichž předmětem je plnění zakázek v rámci realizace projektů OP VK, povinni dodržovat pravidla a zásady Smlouvy o fungování Evropské unie, které zahrnují volný pohyb zboží, právo usazování, volný pohyb služeb, zákaz diskriminace, rovné zacházení, transparentnost, proporcionalitu a vzájemné uznávání.
45. Podle odst. 7.2 příručky znamená obecná zásada Smlouvy o fungování EU při zadávání zakázek, pokud jde o rovné zacházení, že každý zadavatel je v průběhu zadávání zakázky, resp. již od okamžiku přípravy řízení, povinen přistupovat stejným způsobem ke všem uchazečům, kteří mohou podat či podávají nabídky (zadavatel definuje v zadávací dokumentaci, resp. výzvě přesné podmínky tak, aby všichni uchazeči předem věděli, jak bude řízení probíhat, případně jakým způsobem bude probíhat hodnocení nabídek atd.).

Zákaz diskriminace znamená, že zadavatel je povinen v průběhu zadávání zakázky postupovat vždy tak, aby jeho jednáním nedošlo k diskriminaci žádného z uchazečů. To znamená, že podmínky pro zadání zakázky musí být zadavatelem vždy stanoveny tak, aby umožňovaly výběr nejvhodnějšího dodavatele, ale na druhé straně neuzavíraly přístup jinému uchazeči do řízení, např. z důvodů, které nesouvisí s předmětem zakázky. Transparentnost znamená, že zadavatel má povinnost veškeré úkony při zadávání zakázky činit jednoznačným, průhledným a srozumitelným způsobem, tzn. stanovit přesně lhůty a postupy v procesu zadávání zakázky, o všech významných úkonech souvisejících s výběrem dodavatele pořizovat a uchovávat písemnou dokumentaci v dostatečném rozsahu umožňujícím úkony zadavatele nezávisle přezkoumat; jednoznačně vymezit kritéria, dle kterých budou hodnoceny nabídky uchazečů, stanovit dostatečnou lhůtu pro zpracování nabídek; všechna rozhodnutí řádně odůvodnit apod.

46. Podle čl. 7 Příručky nemohla být dodavatelem v rámci projektu fyzická osoba, která má uzavřen pracovně-právní vztah s příjemcem/partnerem a výdaje na ni jsou financovány z rozpočtu projektu, ani právnická osoba, jejíž zaměstnanec přímo podílející se na předmětné dodávce, člen statutárního orgánu nebo společník/akcionář má uzavřen pracovně-právní vztah s příjemcem/partnerem, a výdaje na něj jsou financovány z rozpočtu projektu.
47. Soud předesílá, že nebylo sporu o tom, že vítězný dodavatel tabletů (IT služby školám s. r. o.) měl jediného společníka (CMIS Holding a. s.), jehož členem představenstva byla V. P. a předsedou dozorčí rady L. S.
48. Podle § 74 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. platí, že ovládající osobou je osoba, která může v obchodní korporaci přímo či nepřímo uplatňovat rozhodující vliv, a že ovládanou osobou je obchodní korporace ovládaná ovládající osobou. Odst. 2 tohoto ustanovení stanoví, že je-li ovládající osobou obchodní korporace, je mateřskou obchodní korporací, a je-li ovládanou osobou obchodní korporace, je dceřinou obchodní korporací. Odst. 3 tohoto ustanovení stanoví, že řídící osoba podle § 79 a většinový společník jsou vždy ovládajícími osobami, ledaže ve vztahu k většinovému společníkovi § 75 stanoví jinak, přičemž řízená osoba podle § 79 je vždy ovládanou osobou.
49. § 78 zákona č. 90/2012 Sb. stanoví, že osobami jednajícími ve shodě jsou dle odst. 2 písm. a) právnická osoba a člen jejího statutárního orgánu a člen kontrolního orgánu, a dále dle odst. 2 písm. d) společnost s ručením omezeným a její společníci. Podle § 78 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. je jednáním ve shodě jednání dvou nebo více osob nakládajících hlasovacími právy za účelem ovlivnění, ovládaní nebo jednotného řízení obchodní korporace.
50. Z citovaného § 74 zákona č. 90/2012 Sb. vyplývá, že vítězný dodavatel tabletů (IT služby školám s. r. o.) byl osobou ovládanou svým jediným společníkem (CMIS Holding a. s.) jako ovládající osobou. Osobami jednajícími ve shodě byly na jedné straně V. P. i L. S. a na druhé straně jediný společník vítězného dodavatele (viz citovaný § 78 odst. 2 písm. a) zákona č. 90/2012 Sb.). Osobami jednajícími ve shodě byly dále na jedné straně vítězný dodavatel a na druhé straně jediný společník vítězného dodavatele (viz citovaný § 78 odst. 2 písm. d) zákona č. 90/2012 Sb.). Z toho vyplývá, že jednali-li ve shodě Osoby a na druhé straně jediný společník vítězného dodavatele a současně na jedné straně vítězný dodavatel a na druhé straně jeho jediný společník, jednaly ve shodě i Osoby na jedné straně a na druhé straně vítězný dodavatel.
51. Soud přisvědčuje žalobkyni, že nebyly zjištěny aplikační předpoklady odst. 7.4.7 Příručky,

když závěr žalovaného v bodě 46e) napadeného rozhodnutí, že se na zpracování uchazečovy nabídky podílely Osoby, není nikterak odůvodněn a z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá. Skutečnost, zda a jak se Osoby podílely na zpracování nabídky vítězného uchazeče, nebyla daňovými orgány nikterak tvrzena, natož prokázána.

52. Stejně tak soud souhlasí s žalobkyní, že nebylo zjištěno ani odůvodněno v napadeném rozhodnutí, že by vzhledem k čl. 7 Rozhodnutí byla dodavatelem právnická osoba, jejíž zaměstnanec přímo podílející se na předmětné dodávce, člen statutárního orgánu nebo společník/akcionář měl uzavřen pracovně-právní vztah s příjemcem/partnerem, a výdaje na něj byly financovány z rozpočtu projektu. Jinými slovy, Osoby nebyly zaměstnancem, ani členem statutárního orgánu ani společníkem vítězného dodavatele.
53. Soudu tedy zbývalo posoudit, zda došlo k porušení *zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace dle § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách*, pokud by se Osoby zaměstnané u žalobkyně aktivně podílely na předmětných zadávacích řízeních a současně byly členy statutárního a dozorčího orgánu jediného společníka (CMIS Holding a. s.) vybraného dodavatele (IT služby školám s. r. o.). Popsaný vztah Osob k dodavateli přitom nebyl žalobkyní sporován. Vzhledem k žalobním námitkám bylo sporné, zda se Osoby podílely na *přípravě či zadávání výběrových řízení*. Spornou účast osob na výběrových řízeních žalovaný v napadeném rozhodnutí (bod 46b) dovozoval z pracovních výkazů Osob a str. 24 auditu.
54. Na str. 24 zprávy o auditu ze dne 20. 12. 2016 se uvádí, že výběrová řízení na dodávky tabletů vždy zahrnovala oslovení dodavatele IT služby školám s. r. o., který podal nejnížší nabídku a byl vybrán k uzavření kupní smlouvy. Přitom mezi tímto vítězným uchazečem a příjemcem dotace existovalo personální propojení, protože členem představenstva a předsedou dozorčí rady jediného společníka vítězného uchazeče byly Osoby, které byly současně členem realizačního týmu projektu. V. P. jako finanční manažerka žalobkyně se podle pracovních výkazů podílela na kontrole průběhu výběrových řízení a komunikovala mj. také s lektory ohledně pravidel výběrových řízení. Koordinátoři partnerů podle svých pracovních výkazů komunikovali s manažerkou ohledně plánovaného nákupu tabletů z dotace. L. S. byl lektorem projektu a podle pracovních výkazů školil jednotlivé partnery projektu v oblasti zadávání veřejných zakázek, kde bylo partnerům doporučeno, které dodavatele mohou v rámci výběrových řízení oslovit. Toto potvrzuje i to, že žalobkyně i jejich 29 partnerů oslovili ve 30 výběrových řízeních stejné dodavatele, přestože byl projekt realizován v celé republice. Jednak šlo o vybraného dodavatele, dále o J. D. z DELL Computer, spol. s r. o. a pak buď Západočeské počítače s. r. o., nebo Počítače Vysočina s. r. o., nebo Počítače Ostrava s. r. o., když všechny tři naposled uvedené firmy měli téhož jednatele D. M., který se stal v říjnu 2015 jednatelem vybraného dodavatele. Kromě DELL Computer, spol. s r. o. žádná z oslovených firem nevede webové stránky a je prakticky nedohledatelná na internetu. V rámci projektu bylo realizováno školení k veřejným zakázkám, kdy žalobkyně doporučila partnerům některé dodavatele, konečný výběr ale prováděl každý partner sám – mohl oslovit doporučené dodavatele nebo si vyhledat jiné. Popsaným postupem došlo k porušení čl. 57 nařízení (EU, Euroatom) č. 966/2012 ze dne 25. 10. 2012, § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., bodu II.1. Rozhodnutí, čl. 7 a bodů 7.1 a 7.4.7 Příručky, když v bodě IV.2.2.21 Rozhodnutí je jako porušení dotačních podmínek výslovně stanoven střet zájmů spočívající v zadání veřejné zakázky v rozporu s obecnými zásadami Smlouvy o fungování EU (princip transparentnosti, nediskriminace a rovného zacházení).

55. Z pracovních smluv Osob vyplývá, že L. S. byl lektorem projektu a V. P. finanční manažerkou projektu a oba byli zaměstnanci žalobkyně. Podle pracovní smlouvy L. S. připravoval vzdělávací moduly, zajišťoval vzdělávání cílové skupiny. Podle pracovní smlouvy V. P. vedla účetnictví projektu a byla odpovědná za finanční průběh projektu. Z pracovních výkazů L. S. vyplynulo, že prováděl školení partnerů na zadávání veřejných zakázek. Z pracovních výkazů V. P. z října a listopadu 2014 vyplynulo, že prováděla kontrolu výběrových řízení a v této věci jednala s partnery i lektory.
56. Z pracovních výkazů koordinátorů projektu partnerů žalobkyně (ze dne 28. 11. a 29. 12. 2014) vyplynulo, že ohledně plánovaného nákupu tabletů z dotace a výběrových řízení tito jednali s V. P., finanční manažerkou projektu.
57. V rámci auditu k dotazu, proč byly ve výběrových řízeních oslovovány tytéž subjekty, které nemají webové stránky a nejsou kromě rejstříku dohledatelné, žalobkyně uvedla, že v rámci projektu realizovala školení k veřejným zakázkám, kde byli školám doporučeni někteří dodavatelé, ale konečný výběr prováděl každý partner sám a mohl oslovit doporučené dodavatele nebo vyhledat jiné dle svého uvážení.
58. *Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. června 2011, č. j. 9 Afs 3/2011 – 106, platí, že „Při posuzování věci je nutno vycházet zejména z účelu právní regulace veřejných zakázek. Tím je zajištění transparentnosti, efektivnosti, účelnosti a hospodárnosti při vynakládání veřejných prostředků. Zadavatel musí při zadávání veřejné zakázky a postupu podle zákona o veřejných zakázkách dodržet minimálně základní principy vyjádřené v ustanovení § 6 zákona o veřejných zakázkách, tedy postupovat transparentně, chovat se rovně k soutěžitelům a nijak je nediskriminovat. Regulace zadávání veřejných zakázek představuje jeden z případů legitimního veřejnoprávního omezení subjektů, neboť při této jejich činnosti dochází k nakládání s veřejnými prostředky. Základním cílem zákonné úpravy těchto postupů je především úspora veřejných prostředků, kdy je v soutěži vybrána nejvhodnější nabídka - tj. buď nabídka nejlevnější, či nabídka jinak nejvýhodnější, tj. nabídka, která nejlépe vyhovuje stanoveným požadavkům zadavatele dle jím stanovených kritérií hodnocení nabídek. Tím, že o veřejnou zakázku probíhá soutěž mezi více subjekty, jsou uchazeči o veřejnou zakázku nepřímým nucením počínat si jako v každém jiném obchodněprávním vztahu a nabídnout co nejlepší kvalitu poptávaného za pro zadavatele nejvýhodnější cenu.“*
59. Soud po posouzení pracovních výkazů a zprávy o auditu dospěl k závěru, že Osoby se na realizaci procesu výběru vítězného uchazeče a zadání veřejných zakázek z titulu svého pracovního poměru u žalobkyně podílely. Tento závěr jednoznačně vyplývá z pracovních smluv Osob a jejich pracovních výkazů včetně pracovních výkazů koordinátorů projektu, když Osoby prováděly školení partnerů na zadávání veřejných zakázek, kontrolu výběrových řízení a v těchto věcech jednaly s partnery i lektory.
60. Skutečnost, že by Osoby byly ve věci výběrových řízení činné i na straně vítězného dodavatele nebyla prokázána, nicméně existují jednoznačné skutkové okolnosti vzbuzující odůvodněnou pochybnost o férovosti průběhu výběrových řízení tak, jak byly konstatovány daňovými orgány. Těmito skutkovými okolnostmi má soud na mysli následující fakta: Sama žalobkyně uvedla, že k veřejným zakázkám školila své partnery tak, že vítězného dodavatele partnerům nezávazně doporučila, přičemž školení a komunikaci s partnery zajišťovaly za žalobkyni právě Osoby. Partneři žalobkyně po školení a jednání s Osobami oslovovali stejné, na internetu v oblasti vyhledávání zákazníků zcela pasivní, dodavatele personálně propojené přes osobu D. M. (následně i s vítězným dodavatelem). Osoby přitom podle výše citovaného zákona č. 90/2012 Sb. jednaly ve shodě s vítězným

dodavatelem, jak je výše podrobně odůvodněno. Z těchto všech skutečností soud, stejně jako daňové orgány, dovozuje zřejmou pochybnost o férovosti výběrových řízení na dodavatele tabletů.

61. Soud shrnuje, že mezi vítězným uchazečem, konkrétně osobami jednajícím s ním ve shodě, a žalobkyní jako příjemcem dotace existovalo personální propojení, protože členem představenstva a předsedou dozorčí rady jediného společníka vítězného uchazeče byly Osoby, které současně za žalobkyni realizovaly dotovaný projekt a zjevně zadání výběrových řízení ovlivňovaly.
62. Soud přihlédl i k čl. 57 odst. 2 nařízení (EU, Euroatom) č. 966/2012 ze dne 25. 10. 2012, které definuje střet zájmů jako ohrožení nestranného a objektivního výkonu funkcí účastníka finančních operací a osob podílejících na těchto operacích z důvodu mj. hospodářského zájmu nebo z důvodů jiného společného zájmu s příjemcem finančních prostředků.
63. Soud tedy klíčovou otázku, zda se žalobkyně dopustila střetu zájmů, který je výslovným porušením dotačních podmínek, posoudil shodně s žalovaným. Jde o evidentní střet zájmů, protože Osoby podílející se na realizaci dotovaného projektu a finančně odměňované dotací se podílely na procesu zadávání výběrových řízení dodavateli, s nimiž jednaly ve shodě. Zakázky financované dotací tak byly zadány subjektu personálně propojenému s Osobami podílejícími se na jeho realizaci u zadavatele (tj. žalobkyně jako příjemcem dotace). Došlo tedy k tomu, že žalobkyni a vítězného uchazeče spojoval poměr zpochybňující závěr o neexistenci zájmu na zadání zakázky zadavatelem vítěznému uchazeči, tj. podmínka nestrannosti. Zájem žalobkyně, potažmo jejích partnerů, pokud jde o smluvní podmínky kontraktu s dodavatelem (nejnižší cena za co nejkvalitnější plnění), je v jasném rozporu se zájmem vítězného dodavatele (nejvyšší cena za co nejméně kvalitní plnění). Postavení Osob v jediném společníkovi ovládajícím vítězného uchazeče mohlo být důvodem pro hájení ekonomického zájmu vítězného uchazeče na úkor žalobkyně a jejích partnerů. Již tato důvodná pochybnost postačuje k závěru, že Osoby byly ve střetu zájmů a v zadávacím řízení byla tak porušena zásada transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace ve smyslu § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, i ve smyslu odst. 7.2 Příručky, protože žalobkyně stejným způsobem nepřistupovala ke všem uchazečům včetně těch potenciálních, pozitivně diskriminovala subjekty spojené s Osobami a možnost manipulace zadávacím řízením nijak nevykloučila.
64. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, čj. 7 Afs 31/2012-55, publikovaný ve Sbírce NSS pod ev. č. 2714/2012, jehož právní věta zní tak, že „*Porušení zásady transparentnosti postupu zadavatele podle § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nezpůsobuje pouhá možnost naplnění tvrzené, avšak neprokázané domněnky manipulace, ke které mohlo dojít při losování. Netransparentnost losování způsobují primárně skutkové okolnosti vzbuzující odůvodněnou pochybnost o férovosti jeho průběhu. Úvaha o proveditelnosti možné manipulace slouží pouze k potvrzení či vyvrácení toho, zda zjištěná netransparentnost mohla či nemohla mít, byť jen teoreticky, vliv na výsledek losování. K porušení zásady transparentnosti proto může dojít i v případě, že k žádné manipulaci ve skutečnosti nedošlo.*“
65. Soud k žalobní argumentaci žalobkyně uvádí, že není pravdou, že žalobkyně byla postižena za porušení pravidla, které nebylo předem jasné stanoveno. Jak je výše uvedeno, že zákaz střetu zájmů je zakotven v odst. 7.1 a 7.2 Příručky (pro žalobkyni závazné podle odst. 4.1. Rozhodnutí) a v § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. K popsání střetu

zájmů došlo, přestože (čímž žalobkyně argumentuje) Osoby nebyly zaměstnanci vítězného dodavatele, ani členem jeho statutárního orgánu a ani jeho společníkem, protože byly členem statutárního a dozorčího orgánu jediného společníka vítězného uchazeče. Tvzení žalobkyně, že se Osoby nepodílely se na přípravě či zadávání výběrového řízení žalobkyně, bylo v řízení pracovními smlouvami a pracovními výkazy tak, jak byly popsány výše, vyvráceno. Namítaná skutečnost, že partnerské školy realizovaly výběrová řízení či přímé nákupy nezávisle na žalobkyni, není právně relevantní, protože to byla žalobkyně, kdo byl za výběrová řízení vůči poskytovateli dotace odpovědný. Skutečnost, že nebylo prokazováno, že v této věci Osoby rozhodovaly, vybíraly dodavatele nebo se jiným kvalifikovaným způsobem účastnily rozhodovacího procesu, též není relevantní, protože popsáný střet zájmů vzbuzuje důvodné pochybnosti o transparentním průběhu výběrových řízení nezátíženém jednáním Osob, činných za žalobkyni, majících evidentní zájmy i na straně vítězného uchazeče, což pro závěr o střetu zájmů postačuje.

66. *Soud dodává, že si žalobkyně byla vědoma čl. 7 Příručky a v něm obsaženého vyloučení dodavatele - právnické osoby, jehož zaměstnanec nebo člen statutárního orgánu nebo společník by byl zaměstnancem žalobkyně dotovaným projektem. K tomu u žalobkyně skutečně nedošlo. Ale jediný rozdíl mezi tímto výslovným zákazem a skutečností je ten, že Osoby měly zakázané postavení nikoli ve vítězném uchazeči, ale v jeho ovládajícím jediném společníkovi. Případy řešené čl. 7 Příručky, tak i § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, však směřují k témuž, naprosto zřejmému, cíli, tj. vyloučit střet zájmů. Žalobkyně proto nemohla být v dobré víře, že její jednání neporušuje dotační podmínky z důvodu neurčitosti, nejasnosti nebo nesrozumitelnosti dotačních podmínek.*
67. *Jak je výše uvedeno, střet zájmů byl výslovně v Rozhodnutí jako porušení dotačních podmínek předvídán a regulována byla i sazba odvodu za jeho porušení (viz bod IV.2.2.21 Rozhodnutí). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. září 2017, č. j. 6 Afs 1/2017 – 27, přitom platí, že „Pokud poskytovatel dotace stanovil pravidla pro výpočet odvodu za porušení rozpočtové kázně, příjemce dotace na ně přistoupil, nemůže následně požadovat, aby tyto podmínky nebyly dodrženy, byť to je pro něj nevýhodné. Primárně to byl totiž on, kdo nesplnil podmínky dotace, za což musí nést odpovědnost v podobě odvodu za porušení rozpočtové kázně.“*
68. *Žalobu tedy z výše uvedených důvodů soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.*

Náklady řízení

69. *Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.*

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. ledna 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu